



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. Πρωτ: 11981/15-6-09

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 346/2009

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤ' ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2009

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Βασίλειος Κοντόλαιμος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Παναγιώτης Κιούσης, Χριστόδουλος Μπότσιος, Ανδρέας Φυτράκης, Ιωάννης Τρίαντος, Ασημίνα Ροδοκάλη, Ανδρέας Γραμματικός, Ευγενία Βελώνη, Στυλιανή Χαριτάκη και Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγητής: Δημήτριος Μακαρονίδης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος: Με αριθ. πρωτ. 5022044/915/A0018/5-6-2009, που υπεβλήθη προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών από την 18^η Δ/ση Τελωνειακών Οικονομικών Συστημάτων του ιδίου Υπουργείου.

Περίληψη Ερωτήματος: *Εαν οι ανάπηροι πολέμου αμάχου πληθυσμού του Ν. 812/1943, περιόδου 1940-1949 και οι ανάπηροι αμάχου πληθυσμού του Ν. 1863/1989, καθώς και οι έλκοντες δικαίωμα από τους παραπάνω αναπήρους, από της θέσεως σε ισχύ των διατάξεων της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008, υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 490/1976, για την παραλαβή από αναπήρους πολέμου, αξιωματικούς και οπλίτες, επιβατικού αυτοκινήτου με απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης,*

Επί του ως άνω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Στο με αριθμό 5022044/915/A0018/5.6.2009 ερώτημα, της 18^{ης} Διευθύνσεως Τελωνειακών Οικονομικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που υπογράφεται από τον Γενικό Γραμματέα του ανωτέρω Υπουργείου, γίνεται αναφορά σε ισχύουσες διατάξεις και συγκεκριμένα στο Ν. 812/1943, στην παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976, στο άρθρο 34 του Ν. 1731/1987, που τροποποιήθηκε με την παρ. 4 άρθρου 23 του Ν. 1882/1990, στην παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008 και στην επ' αυτού Αιτιολογική Έκθεση. Επίσης, στις εκδοθείσες με αριθμούς Δ. 795/63/2-2-1977 ΑΥΟ, Δ. 1205/67, ΠΟΛ 45/29-9-1987 ΔΥΟ, Δ. 1037/57, ΠΟΛ 15/2-5-1990 ΔΥΟ, 1026364/427/A0012/ΠΟΛ 1033/6-3-2009 αποφάσεις και διαταγές του ανωτέρω Υπουργείου. Τέλος, στα έγγραφα με αριθμούς Φ. 900/12/158513/20-3-2009 της ΔΕΠΑΘΑ του ΥΠΕΘΑ, 62419/18-5-2009 της 46^{ης} Δ/σης ΓΛΚ, 5018496/755/12-5-2009, 5011949/475/19-3-2009 της ερωτώσας υπηρεσίας και στην με αριθμό 16/2009 γνωμοδότηση του ΣΤ' Τμήματος του ΝΣΚ, αντίγραφα των οποίων επισυνάπτονται, εν όψει δε επικαλούμενου μεγάλου αριθμού σχετικών αιτημάτων, που εκκρεμούν στις τελωνειακές αρχές, υποβάλλεται το προαναφερόμενο ερώτημα.

II. 1. Στο άρθρο 1 του Ν. 812/1943 («Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας» - ΦΕΚ Α' 352), ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Έλληνες πολίται εκ του αμάχου πληθυσμού έχοντες συμπεπληρωμένον το 14^{ον} έτος της ηλικίας των και ανεξαρτήτως φύλου, φονευθέντες, θανόντες ή υποστάντες διαρκή μείωσιν της προς εργασίαν ικανότητος, συνεπεία οιουδήποτε γεγονότος, οφειλουμένου εις την διαρκούσαν γενικήν εμπόλεμον κατάστασιν και επισυμβάντος κατά το από 28 Οκτωβρίου 1940 μέχρι λήξεως της διαρκούσης γενικής εμπολέμου καταστάσεως χρονικόν διάστημα, εξομοιούνται προς στρατιώτας και δικαιούνται συντάξεως αυτοί τε και αι οικογένειαι αυτών, κατά τους ισχύοντας περί πολεμικών συντάξεων νόμους. 2...5...».

2. Στα άρθρα 1 έως 3 του ΝΔ 1044/1971 («Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και αντικαταστάσεως διατάξεων του Α.Ν. 1324 / 49 " περί προστασίας και αποκαταστάσεως των Αναπήρων Πολέμου Οπλιτών και Θυμάτων Πολέμου" κυρωθέντος διά του Ν. 1487/50, ως ούτος ισχύει νυν» - ΦΕΚ Α' 245), ορίζονται, αντιστοιχώς, τα ακόλουθα:

Άρθρο 1 : «1. Ανάπηροι Πολέμου, κατά τον παρόντα νόμον, νοούνται:

α) Οι Οπλίται του Στρατού Ξηράς, Θαλάσσης και Αέρος και δι' τούτους αντιστοιχούντες του Λιμενικού Σώματος, των Σωμάτων Ασφαλείας, του

Πυροσβεστικού Σώματος και της Αγροφυλακής, οι λαμβάνοντες πολεμική σύνταξιν είτε συνεπεία τραυμάτων ληφθέντων εν πολέμω ή εν τω αγώνι κατά της ανταρσίας ή κατά την συμμετοχήν εις τας εν Κορέα επιχειρήσεις είτε συνεπεία νόσου αποτόκου των κακουχιών του πολέμου ή του αγώνος κατά της ανταρσίας ή της συμμετοχής εις τας εν Κορέα επιχειρήσεις.

β) Σιδηροδρομικοί εν γένει λαμβάνοντες πολεμικήν σύνταξιν ως παθόντες εν πολέμω ή τω αγώνι κατά της ανταρσίας.

γ) Ιδιώται, λαμβάνοντες πολεμικήν σύνταξιν οπλίτου ως παθόντες εν διατεγμένη στρατιωτική υπηρεσία εν πολέμω ή τω αγώνι κατά της ανταρσίας.

δ) Ιδιώται, μετασχόντες Εθνικών αγώνων από του έτους 1903 και εντεύθεν και λαμβάνοντες πολεμικήν σύνταξιν οπλίτου.

ε) (που προστέθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 1043/1980) Οι οπλίται του Στρατού Ξηράς, Θαλάσσης, Αέρος και οι τούτοις αντιστοιχούντες του Λιμενικού Σώματος και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι λαμβάνοντες πολεμικήν σύνταξιν είτε συνεπεία τραυμάτων προκληθέντων κατά την διάρκειαν της εν Κύπρω διατεταγμένης υπηρεσίας των είτε συνεπεία νόσου αποτόκου των κακουχιών της εν Κύπρω τοιαύτης υπηρεσίας των.

2. Η ιδιότης των ανωτέρω ως αναπήρων αποδεικνύεται διά βεβαιώσεως του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ή δι' υπευθύνου δηλώσεως κατά τας διατάξεις του Ν.Δ. 105/69 "περί ατομικής ευθύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος", μετ' αποκόμματος επιταγής πληρωμής της συντάξεως του τελευταίου προ της υποβολής της δηλώσεως ταύτης μηνός.

3. Η ιδιότης του αναπήρου δεν απόλλυται διά της ασκήσεως του δικαιώματος επιλογής συντάξεως εξ άλλης αιτίας».

Άρθρο 2: «1. Θύματα Πολέμου κατά τον παρόντα νόμον, νοούνται:

α) Τα λαμβάνοντα πολεμικήν σύνταξιν μέλη των οικογενειών των κατά το προηγούμενον άρθρον πεσόντων, αποβιωσάντων ή εξαφανισθέντων.

β) Τα λαμβάνοντα πολεμικήν σύνταξιν μέλη των οικογενειών των αποβιούντων αναπήρων πολέμου.

2. Αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται και εν προκειμένω».

Άρθρο 3. «1. Οι Ανάπηροι Πολέμου απολαύουν των εξής προνομιακών ευεργετημάτων, κατά τα ειδικώτερον υπό του παρόντος και ετέρων διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας οριζόμενα:

α)...β)...γ) ...δ) ...ε)...στ) Απαλλαγών εκ φόρων και τελών χαρτοσήμου. ζ) Παροχής ιατρικής νοσοκομειακής, φαρμακευτικής εν γένει περιθάλψεως, λουτροθεραπείας και αεροθεραπείας. η)...θ)...ι)...ια)...ιβ)...».

2. Ευεργετήματα, παρεχόμενα υπό ετέρων διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, δεν θίγονται διά του παρόντος.

3. Των αυτών ευεργετημάτων απολαύουν και τα Θύματα Πολέμου, εκτός εάν άλλως ορίζεται.

4. Οι Ανάπηροι Πολέμου Αξ/κοί και Ανθ/σται απολαύουν ευεργετημάτων του παρόντος εφ' όσον ρητώς ορίζεται τούτο εις τας διατάξεις αυτού.».

3. Στο άρθρο 1 του Ν. 490/1976 («Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί ατελούς εισαγωγής ενίων ειδών υπό αναπήρων» - ΦΕΚ Α' 331), όπως ήδη ισχύει, ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Απαλλάσσονται των υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων δασμών και λοιπών φόρων, εισφορών δικαιωμάτων και τελών, των τελών χαρτοσήμου ως και του ειδικού φόρου καταναλώσεως των εισπραττομένων κατά την εκ του εξωτερικού εισαγωγήν, των τελών κυκλοφορίας, ως και του εφ' άπαξ προσθέτου ειδικού τέλους, τα δι' αναπήρους πολέμου αξιωματικούς και οπλίτας προοριζόμενα: α) Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσεως 87.02.A2 των οποίων ο κυλινδρισμός του κινητήρος δεν υπερβαίνει τα 1.650 κυβικά εκατοστά, β) Τα ειδικά αναπηρικά αμαξίδια, και γ) τα λοιπά τεχνικά όργανα και βοηθήματα, εφ' όσον η αρμοδία Ανωτάτη του Στρατού Υγειονομική Επιτροπή γνωματεύσει, κατά περίπτωσιν, ότι τα εν λόγω είδη τυγχάνουν απαραίτητα διά την εξυπηρέτησιν των προσωπικών αναγκών των αναπήρων τούτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της φύσεως της αναπηρίας ήτις δέον να παρακωλύη την βάδισιν. Ο κυλινδρισμός του κινητήρος προσδιορίζεται κατά τα εις το άρθρον 4 του Νόμου 363/1976 "περί διαρρυθμίσεως των επί των αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως επιβαλλομένων φόρων" διαλαμβανόμενα. 2...3...4. Αι ανωτέρω απαλλαγαί υπό τας αυτάς προϋποθέσεις και περιορισμούς παρέχονται και εις πολίτας οίτινες κατέστησαν ανάπηροι κατά το από 21ης Απριλίου 1967 έως 23ην Ιουλίου 1974 χρονικόν διάστημα, συνεπεία της κατά του δικτατορικού καθεστώτος δράσεώς τους...».

4. Στα άρθρα 1 και 11 του Ν. 1285/1982 (« Για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941-1944»-ΦΕΚ Α' 115), ορίζονται, αντιστοίχως τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. « Εθνική Αντίσταση έκανε κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα που: Αγωνίσθηκε οργανωμένα σε ομάδες εναντίον του στρατευμάτων κατοχής 1941-44 ή έδρασε ατομικά με οποιονδήποτε τρόπο εναντίον τους ή βοήθησε με κάθε τρόπο τους Συμμάχους και το Συμμαχικό Αγώνα και δε συνεργάσθηκε με τους κατακτητές.».

Άρθρο 11: «1. Δικαιούχοι αποκατάστασης θεωρούνται:

α. Οι γονείς και οι σύζυγοι των νεκρών στις μάχες με τα στρατεύματα κατοχής και των θυμάτων αντιποίνων από τους κατακτητές.

β. Οι τραυματίες και οι ανάπηροι στις μάχες με τα στρατεύματα κατοχής.

γ. Οι όμηροι.

δ. Όσοι φυλακίσθηκαν και κλείσθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ε. Οι αξιωματικοί, ανθυπασπιστές και μόνιμοι οπλίτες όλων των Όπλων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι υπάλληλοι του Δημοσίου, άμισθοι ή έμμισθοι δημόσιοι λειτουργοί, υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ., Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τραπεζών, κληρικοί και Ναυτικοί που απολύθηκαν ή εξαναγκάσθηκαν σε παραίτηση καθώς και όσοι σκοτώθηκαν ή εκτελέστηκαν κατά την άσκηση του καθήκοντος. Επίσης οι μαθητές και οι τελειόφοιτοι των παραγωγικών σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, που λόγω της συμμετοχής τους στην Αντίσταση, δεν τους επιτράπηκε να συνεχίσουν τις σπουδές τους ή να ενταχθούν στο στράτευμα, όπως οι υπόλοιποι της τάξης τους. Οι εκπαιδευτικοί που λόγω αντιστασιακής δράσης δεν τους επιτράπηκε ο διορισμός.».

5. Στα άρθρα 1 και 9 του Ν. 1543/1985 («Συνταξιοδότηση των παθόντων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, αποκατάσταση των αγωνιστών που

διώχθηκαν για τα κοινωνικά τους φρονήματα και συνταξιοδότηση των αγωνισθέντων κατά της δικτατορίας και άλλες διατάξεις» - ΦΕΚ Α' 63), ορίζονται, αντιστοίχως, τα ακόλουθα:

Άρθρο 1 : « Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, των οποίων η ιδιότητα αυτή έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με το Ν. 1285/1982 (ΦΕΚ 115), δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο αν έπαθαν διαρκή αναπηρία κατά την έννοια των άρθρων 2 και 4 του παρόντος νόμου.».

Άρθρο 9: «Δικαίωμα σύνταξης από το δημόσιο ταμείο έχουν:

- α) Οι οικογένειες των αναπήρων του άρθρου 1 που πεθαίνουν μετά τη συνταξιοδότηση τους.
- β) Οι οικογένειες των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης του Ν. 1285/1982, που θανατώθηκαν ή εκτελέστηκαν ή πέθαναν ή εξαφανίστηκαν κάτω από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος νόμου.
- γ) Οι οικογένειες των αναπήρων του άρθρου 1, οι οποίοι πέθαναν έως την έναρξη της ισχύος του παρόντος και είχαν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης σύμφωνα με το νόμο αυτόν και
- δ) Οι οικογένειες εκείνων που είχαν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης σύμφωνα με το νόμο αυτόν και πέθαναν μετά τη δημοσίευση του χωρίς να έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα τους για σύνταξη.
- ε) (που προστέθηκε με το άρθρο 28 του Ν. 1813/1988) Οι χήρες και τα ανάπηρα τέκνα με ποσοστό αναπηρίας άνω του 67% όσων εκτελέστηκαν σε ομαδικές εκτελέσεις από τα στρατεύματα κατοχής για αντίποινα ενεργειών ελληνικών ανταρτικών ομάδων, ανεξάρτητα αν οι εκτελεσθέντες συμμετείχαν ή όχι στην Εθνική Αντίσταση. Η σύνταξη αυτή δεν παρέχεται ούτε μεταβιβάζεται σε άλλα μέλη των οικογενειών των εκτελεσθέντων.».

6. Στα άρθρα 1, 3 και 4 του Ν. 1863/1989 («Άρση των συνεπειών του εμφυλίου πολέμου 1944-1949» - ΦΕΚ Α' 204), ορίζονται, αντιστοίχως τα ακόλουθα:

Άρθρο 1: « 1. Η περίοδος από την αποχώρηση των Στρατευμάτων κατοχής μέχρι

31.12.1949 αναγνωρίζεται ως "περίοδος εμφυλίου πολέμου".

2. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο όρος "συμμοριτοπόλεμος" αντικαθίσταται με τον όρο "εμφύλιος πόλεμος" και όπου "συμμορίτες" με τον όρο "Δημοκρατικός Στρατός".

3. Διατάξεις συντακτικών πράξεων, ψηφισμάτων, νόμων, διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων, που είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος καταργούνται».

Άρθρο 3: «1. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 14 του Ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73) έχουν όσοι είχαν ενταχθεί σε ανταρτικές ομάδες ή οργανώσεις του άρθρου 9 του Ν. 1285/1982 ή στο "Δημοκρατικό Στρατό" και κατέστησαν διαρκώς ανίκανοι συνεπεία οποιουδήποτε παθήματος, τραύματος ή νόσου που οφείλεται αποκλειστικά στις εμφύλιες συγκρούσεις ή συμπλοκές ή σε βίαια περιστατικά ή σε αντίποινα ή σε κακουχίες κατά τη διάρκεια της φυλάκισης ή σε εκτόπιση ή σε εξορίες, για τη δράση του ή τα κοινωνικά τους φρονήματα, εφ' όσον αποδεδειγμένα το πάθημα έχει άμεση σχέση με τις συγκρούσεις αυτές και εφ' όσον αυτό έλαβε χώρα καθόλο το χρονικό διάστημα από την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μέχρι τη λήξη του εμφυλίου πολέμου ή και μετά τη λήξη του ή εφ' όσον κατέστησαν ανίκανοι

συνεπεία νόσου που οφείλεται σε κακουχίες ή σε εκτοπίσεις ή σε εξορίες. 2...3...».

Άρθρο 4: « 1. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των πολιτών από τον άμαχο πληθυσμό έχουν όσοι δεν είχαν ενταχθεί σε ανταρτικές ομάδες ή οργανώσεις ή στο "Δημοκρατικό Στρατό" και κατέστησαν διαρκώς ανίκανοι συνεπεία τραύματος που οφείλεται αποκλειστικά στις εμφύλιες συγκρούσεις ή συμπλοκές ή σε βίαια περιστατικά ή σε αντίποινα, εφ' όσον τα γεγονότα αυτά έλαβαν χώρα στο χρονικό διάστημα από την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μέχρι τη λήξη του εμφυλίου πολέμου, καθώς και από έκρηξη βλημάτων ή εκρηκτικών μηχανημάτων κάθε είδους που τοποθετήθηκαν ή εγκαταλείφθηκαν από τον "Εθνικό" ή το "Δημοκρατικό Στρατό" ή από άλλες ένοπλες οργανώσεις και αν ακόμη ο τραυματισμός αυτός επήλθε μετά τη λήξη των εμφυλίων συγκρούσεων.

2. Επίσης δικαιούνται σύνταξη και όσοι από τους αναφερόμενους στην προηγούμενη παράγραφο κατέστησαν ανίκανοι συνεπεία νόσου που οφείλεται αποκλειστικά σε κακουχίες κατά τη διάρκεια της φυλάκισης ή αιχμαλωσίας ή εκτόπισης ή εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ή σε εξορίες, για τη δράση του ή τα κοινωνικά τους φρονήματα, έστω και αν τα γεγονότα αυτά έλαβαν χώρα μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου. Η νόσος πρέπει να εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια των γεγονότων αυτών ή μέσα σε ένα εξάμηνο από τη λήξη τους. 3...».

7. Στο άρθρο 34 του Ν. 1731/1987 («Ρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις» - ΦΕΚ Α' 161), όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 4 άρθρου 23 του Ν. 1882/1990, ορίζονται τα ακόλουθα:

« Οι διατάξεις του ν. 490/1976 (ΦΕΚ 331/1976) που αφορούν τους ανάπηρους πολέμου αξιωματικούς και οπλίτες επεκτείνονται, όπως αυτές ισχύουν, στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, που υπάγονται στο ν. 1285/1982 (ΦΕΚ 115/1982), οι οποίοι κατέστησαν ανάπηροι εξαιτίας των λόγων που αναγράφονται στο άρθρο 5 του π.δ. 379/1983.

Οι ίδιες παραπάνω διατάξεις του ν. 490/1976 (ΦΕΚ 331 Α') επεκτείνονται επίσης και στους ανάπηρους αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού του ν. 1863/1989 (ΦΕΚ Α 204), εφ' όσον κατέστησαν ανάπηροι εξαιτίας της ιδιότητάς τους αυτής κατά τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στον παραπάνω νόμο. Με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών θα καθοριστούν οι όροι και προϋποθέσεις ως και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του εδαφίου αυτού".

8. Τέλος, στην παράγραφο 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008 («Αύξηση συντάξεων του Δημοσίου, εισοδηματική πολιτική έτους 2008 και άλλες διατάξεις» - ΦΕΚ Α' 117), ορίζονται τα ακόλουθα:

« 1. Οι στρατιωτικοί ανάπηροι ειρηνικής περιόδου του ν. 1370/1944 (ΦΕΚ 82 Α'), οι ανάπηροι αγωνιστές Αντιδικτατορικού Αγώνα του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73/Α'), οι ανάπηροι αγωνιστές του Δημοκρατικού Στρατού του ν. 1863/1989 (ΦΕΚ 204/Α'), οι ανάπηροι πολέμου άμαχου πληθυσμού του ν. 812/1943 (περίοδος 1940-1949), όπως ισχύει σήμερα και οι ανάπηροι άμαχου πληθυσμού του ν. 1863/1989, καθώς και οι έλκοντες δικαίωμα από τους παραπάνω αναπήρους, απολαμβάνουν κάθε δικαιώματος και ευεργετήματος, που απολαμβάνουν οι ανάπηροι πολέμου/

ανάπηροι Εθνικής Αντίστασης και τα θύματα πολέμου 1940-1941, θύματα Εθνικής Αντίστασης αντίστοιχα, εφόσον λαμβάνουν πολεμική ή στρατιωτική σύνταξη.

Στα ανωτέρω δικαιώματα και ευεργετήματα δεν περιλαμβάνονται αυτά που έχουν θεσπιστεί με συνταξιοδοτικές διατάξεις, με εξαίρεση αυτά που αφορούν τη χορήγηση του επιδόματος αεροθεραπείας.

Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από την 1.1.2008.».

Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στην Αιτιολογική Έκθεση του Ν. 3670/2008, επί του άρθρου 4 (Θέματα πολεμικών συνταξιούχων και αναπήρων ειρηνικής περιόδου): «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1, γίνεται πράξη η εξομοίωση των αναπήρων ειρηνικής περιόδου του ν. 1370/1944, αναπήρων του Αντιδικτατορικού Αγώνα του ν. 1543/1985, αναπήρων αγωνιστών του Δημοκρατικού Στρατού του ν. 1863/1985, αναπήρων πολέμου αμάχου πληθυσμού του ν. 812/1943 (περιόδου 1940-1949) και αναπήρων αμάχου πληθυσμού του ν. 1863/1989 και των θυμάτων αυτών ως προς τα ευεργετήματα των αναπήρων πολέμου, Εθνικής Αντίστασης και πολέμου-Εθνικής Αντίστασης, αντίστοιχα. Η ρύθμιση αυτή θεωρείται λογική και δίκαιη, καθόσον η ισχύουσα νομοθεσία έχει δημιουργήσει κατηγορίες αναπήρων με διαφορετικές παροχές. Έτσι η προτεινόμενη ρύθμιση αφ' ενός θα προσφέρει στους εξομοιούμενους κάποιες οικονομικές παροχές και διευκολύνσεις και αφ' ετέρου θα ικανοποιήσει αυτούς ηθικά, αφού πλέον όλες οι κατηγορίες θα απολαύουν των ιδίων ευεργετημάτων. Εξυπακούεται ότι η εξομοίωση αυτή δεν αφορά δικαιώματα που έχουν θεσπιστεί με συνταξιοδοτικές διατάξεις, εκτός από αυτές που αφορούν την αεροθεραπεία. 2...».

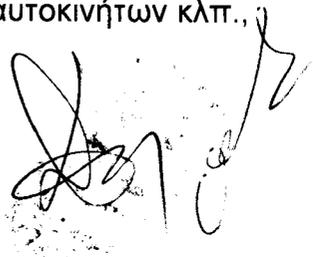
III. Από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες σύμφωνα με το γράμμα, το πνεύμα και το σκοπό τους, αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Τόσο από την γραμματική ερμηνεία της διατάξεως της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008, όσο και από την σχετική Εισηγητική Έκθεση επί του σχεδίου του νόμου αυτού, με την προαναφερόμενη διάταξη, υλοποιείται, από της ενάρξεως ισχύος της (1^η Ιανουαρίου 2008), εξομοίωση των δικαιωμάτων και ευεργετημάτων κατηγοριών αναπήρων, στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 4 του Συντάγματος, περί ισότητας των πολιτών έναντι του νόμου και του άρθρου 21 (παρ. 2, 3, 6) αυτού, περί προστασίας των αναπήρων από το Κράτος, χωρίς διακρίσεις, ώστε όλες πλέον οι κατηγορίες αυτές να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα (βλπτ. γνωμ. ΝΣΚ 16/2009, που έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και κοινοποιήθηκε προς εκτέλεση με την ΠΟΛ 1033/6-3-2009 του ανωτέρω Υπουργείου). Συγκεκριμένα, θεσπίζεται η εξομοίωση των εις αυτήν αναφερομένων περιπτώσεων (δηλαδή των στρατιωτικών αναπήρων ειρηνικής περιόδου του Ν. 1370/1944, των αναπήρων αγωνιστών Αντιδικτατορικού Αγώνα του Ν. 1543/1985, των αναπήρων αγωνιστών του Δημοκρατικού Στρατού του Ν. 1863/1989, των αναπήρων πολέμου αμάχου πληθυσμού του Ν. 812/1943,

περιόδου 1940-1949, όπως ισχύει σήμερα και των αναπήρων αμάχου πληθυσμού του Ν. 1863/1989, καθώς και των ελκόντων δικαίωμα από τους ανωτέρω αναπήρους), ως προς κάθε δικαίωμα και ευεργέτημα που απολαμβάνουν οι ανάπηροι πολέμου, ανάπηροι Εθνικής Αντίστασης και τα θύματα πολέμου 1940-1941, θύματα Εθνικής Αντίστασης αντιστοίχως, εκτός από τα θεσπισθέντα με συνταξιοδοτικές διατάξεις (με εξαίρεση αυτών που αφορούν στην χορήγηση του επιδόματος αεροθεραπείας) και υπό την μόνη θετική προϋπόθεση, για την εξομοίωση αυτή, τα καταλαμβανόμενα από την διάταξη πρόσωπα να λαμβάνουν πολεμική ή στρατιωτική σύνταξη. Τούτο, διότι, με τις αναφερόμενες στην παρ. II της παρούσας διατάξεις των Ν. 812/1943, ΝΔ 1044/1971, Ν. 490/1976, Ν. 1285/1982, Ν. 1543/1985, Ν. 1731/1987 και Ν. 1863/1989, όπως ήδη ισχύουν, δημιουργήθηκαν διάφορες κατηγορίες αναπήρων, στρατιωτικών, αγωνιστών και αμάχων, με διαφορετικές προϋποθέσεις εντάξεως προσώπων σ' αυτές, αλλά και με διαφορετικά δικαιώματα και ευεργετήματα, εξ αιτίας δε της καταστάσεως αυτής, ανέκυψε η ανάγκη θεσπίσεως της ανωτέρω διατάξεως, η οποία ρυθμίζει, όπως προκύπτει σαφώς, μόνον την εξομοίωση των δικαιωμάτων και ευεργετημάτων των διαφόρων κατηγοριών αναπήρων, στο δε ρυθμιστικό της πεδίο δεν περιλαμβάνονται οι προϋποθέσεις εντάξεως προσώπων σε μια από αυτές. Στα πρόσωπα που καταλαμβάνονται και ωφελούνται από την διάταξη, συγκαταλέγονται και αυτά στα οποία αφορά το ερώτημα, δηλαδή οι ανάπηροι πολέμου αμάχου πληθυσμού του Ν. 812/1943, περιόδου 1940-1949 και οι ανάπηροι αμάχου πληθυσμού του Ν. 1863/1989, καθώς και οι έλκοντες δικαιώματα από αυτούς.

2. Περαιτέρω, πρέπει να ερευνηθεί αν στα δικαιώματα και ευεργετήματα, που επεκτείνονται υπέρ των, ενδιαφερόντων το ερώτημα, ανωτέρω κατηγοριών, περιλαμβάνεται και η ατελής παραλαβή επιβατικού αυτοκινήτου, που έχει θεσπισθεί με την παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976. Επ' αυτού, πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα.

Η απαλλαγή των υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων δασμών και λοιπών φόρων, εισφορών δικαιωμάτων και τελών, τελών χαρτοσήμου κλπ., κατά την παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976, ως προκαλούσα οικονομική ελάφρυνση και διευκόλυνση των αναπήρων, συνισταμένη στην αποφυγή οικονομικών επιβαρύνσεων που προκαλούνται από την εισαγωγή επιβατικών αυτοκινήτων κλπ.,



συνιστά ευεργέτημα, κατά την κοινή αντίληψη και την έννοια της διατάξεως της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008.

Ως εκ της γενικότητας της διατάξεως και του επιδιωκόμενου με αυτήν σκοπού, δηλαδή της εξομοίωσης των διαφόρων κατηγοριών αναπήρων, ως προς τα παρεχόμενα σ' αυτές ευεργετήματα, χωρίς διακρίσεις μεταξύ των κατηγοριών αναπήρων, ώστε όλες πλέον οι κατηγορίες αυτές να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα που προκύπτει από την ανάγκη εφαρμογής των προαναφερομένων συνταγματικών αρχών της ισότητας και της προστασίας των αναπήρων (γνωμ. ΝΣΚ 16/2009), προκύπτει ως συμπέρασμα ότι, οι πέντε (πρώτες) κατηγορίες αναπήρων της διατάξεως της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008, απολαμβάνουν, από της 1.1.2008, όλων των ευεργετημάτων των λοιπών, αναφερομένων στην ίδια διάταξη, κατηγοριών. Περαιτέρω, οι ερμηνευόμενες διατάξεις (παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008, παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976 και όσες παραπέμπουν σ' αυτές), ως εισάγουσες εξαιρετικό δίκαιο δηλαδή θέσπιση, κατ' εξαίρεση του κανόνα, απαλλαγών από δασμούς, φόρους και συναφείς οικονομικές επιβαρύνσεις, είναι στενώς ερμηνευτέες. Έτσι, όπως προκύπτει από την ερμηνεία των διατάξεων αυτών, η παροχή δικαιώματος και ευεργετήματος, αποτελεί προσωπικό προνόμιο του αναπήρου, αφού με τις κατά καιρούς ρυθμίσεις εσκοπήθη η προστασία και εξυπηρέτηση αυτού τούτου του αναπήρου και όχι, άνευ ετέρου και ως αυτόθροη συνέπεια, άλλων προσώπων, που εκ του αναπήρου αντλούν δικαιώματα. Περαιτέρω, η επέκταση των ευεργετημάτων στις πέντε (πρώτες) κατηγορίες αναπήρων του Ν. 3670/2008, εις τρόπον ώστε να επιτευχθεί εξομοίωση με τις τέσσερις (δεύτερες) κατηγορίες, προϋποθέτει, αναγκαίως, την θέσπιση αυτών των ευεργετημάτων υπέρ των τεσσάρων (δευτέρων) κατηγοριών και υπέρ τρίτων που αντλούν από τα πρόσωπα αυτά δικαιώματα. Εν προκειμένω, οι διατάξεις του Ν. 490/1976, που αφορούν στους αναπήρους πολέμου, αξιωματικούς και οπλίτες (και στους αναπήρους πολίτες περιόδου 21.4.1967 – 23.7.1974 που δεν ενδιαφέρουν το ερώτημα), επεκτάθηκαν στους αναπήρους αγωνιστές της Εθνικής Αντιστάσεως (και του Δημοκρατικού Στρατού που δεν ενδιαφέρουν το ερώτημα), δυνάμει του άρθρου 34 του Ν. 1731/1987, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 4 άρθρου 23 του Ν. 1882/1990, υπό τις αναφερόμενες στην διάταξη αυτή προϋποθέσεις. Δεν προκύπτει όμως επέκταση των διατάξεων του Ν. 490/1976 και στα (λοιπά πλην των αναπήρων αγωνιστών) θύματα πολέμου 1940-1941 και στα (λοιπά πλην των αναπήρων αγωνιστών)

θύματα Εθνικής Αντίστασης, ούτε σε πρόσωπα που έλκουν δικαιώματα από τους ανωτέρω αναφερομένους. Και προκύπτει μεν, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3 (παρ. 1 περ. στ' και 3) του ισχύοντος ΝΔ 1044/1971, που προσδιορίζει την έννοια του αναπήρου πολέμου, κατά τον νόμο αυτό, ότι τα θύματα πολέμου, απολαμβάνουν των αυτών ευεργετημάτων με τους αναπήρους πολέμου, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και η απαλλαγή εκ φόρων και τελών χαρτοσήμου, πλην όμως, δεν προκύπτει, ευθέως, η υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων στις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 490/1976, ώστε να επεκταθεί η απαλλαγή της παρ. 1 άρθρου 1 αυτού και στις πρώτες πέντε κατηγορίες της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3570/2008, στις οποίες συγκαταλέγονται και οι αναφερόμενες στο ερώτημα. Επομένως, οι αναφερόμενες στο ερώτημα δυο κατηγορίες αναπήρων, απολαμβάνουν, από 1.1.2008, του ευεργετήματος της παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976. Του αυτού ευεργετήματος απολαμβάνουν και οι εκ των προαναφερομένων αναπήρων έλκοντες δικαιώματα, μόνον στην περίπτωση ρητής, υπέρ αυτών των προσώπων, επεκτάσεως του ανωτέρω ευεργετήματος.

IV. Με βάση τα προαναφερόμενα, κατά την ομόφωνη γνώμη του ΣΤ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ., η απάντηση στο προαναφερόμενο ερώτημα είναι η αναλυτικώς αναφερομένη στην παρ. III.2. της παρούσας, δηλαδή ότι, από της ισχύος της παρ. 1 άρθρου 4 του Ν. 3670/2008 (1.1.2008), επεκτείνεται στους αναπήρους πολέμου αμάχου πληθυσμού του Ν. 812/1943 (περιόδου 1940-1949) και στους αναπήρους αμάχου πληθυσμού του Ν. 1863/1989, το ευεργετήμα της απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης της παρ. 1 άρθρου 1 του Ν. 490/1976, για την εισαγωγή επιβατικού αυτοκινήτου. Είναι δε επιτρεπτή η επέκταση της ίδιας απαλλαγής και στους έλκοντες δικαιώματα εκ των προαναφερομένων κατηγοριών αναπήρων, μόνον στην περίπτωση ρητής υπέρ αυτών επεκτάσεως του ανωτέρω ευεργετήματος.-

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

Αθήνα, 6-10-2009

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΛΑΙΜΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΚΑΡΟΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.